ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ

Ὑπάρχει στὴν Κίνα ἕνα βιβλίο πολὺ δημοτικό, τὸ Τσιάο-Λὶν-Κουάγκ δηλαδὴ τὸ Βιβλίο τοῦ Γέλιου, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ σειρὰ παροιμιῶν, ἀστείων, ἀνεκδότων. Οἱ Κινέζοι εὐχαριστοῦνται διαβάζοντάς το κατὰ τὸ τέλος τῶν γευμάτων καὶ τῶν φιλικῶν των συγκεντρώσεων.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο αὐτὸ μεταφράζουμε ἐδῶ μερικὰ ἀνέκδοτα, χαρακτηριστικὰ τοῦ πνεύματος τῶν κατοίκων τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

Ἡ ἀγελάδα καὶ τὸ σκοινί της

Κάποιος χωρικὸς εἶχε κλέψει κάποτε μιὰ ἀγελάδα καὶ κατεδικάσθη στὴν ποινὴν τῆς κάγκης, δηλαδὴ νὰ κλεισῇ ὁ λαιμός του σφιχτὰ μέσα σὲ δυὸ κουφωτὰ ξύλα. Ἐνῷ ἔκανε τὴν ποινήν του πέρασαν μερικοὶ φίλοι, τὸν εἶδαν σ' αὐτὴν τὴν ἐλεεινὴ κατάσταση καὶ τὸν ρώτησαν τί ἔκανε γιὰ νὰ τιμωρῆται τόσο σκληρά.

— Ὤ, τίποτα· εἶδα στὸ δρόμο ἕνα παληόσχοινο καὶ τὸ πῆρα.

— Μὰ εἶν' ἀδύνατο νὰ σὲ τιμώρησαν τόσο αὐστηρὰ ἐπειδὴ πῆρες ἀπὸ τὸ δρόμο ἕνα παληόσχοινο.

— Μά, ξέρετε... στὴν ἄκρη τοῦ σχοινιοῦ εἶταν δεμένη μιὰ ἀγελάδα...

***

Ὁ Σοὺγκ καὶ ὁ Κοὺγκ

Δύο φίλοι, ὁ Σοὺγκ καὶ ὁ Κούγκ, ζεσταίνονται μπρὸς σὲ μιὰ θερμάστρα. Ὁ Σούγκ, χαρακτῆρος ἀπαθοῦς καὶ πολύλογος, βλέπει ὅτι καίγεται τὸ ροῦχο τοῦ εὑρεθέντος Κούγκ.

— Φίλε μου, τοῦ λέει, θὰ ἤθελα νὰ σοῦ μιλήσω γιὰ κάτι. Τὸ εἶδα πρὸ ὀλίγων στιγμῶν καὶ ἤθελα νὰ στὸ πῶ, ἀλλ' ἐπειδὴ λένε πὼς ἔχεις χαρακτῆρα εὑρεθέντος, ἐδίστασα. Πάλι ἂν δὲ σοῦ πῶ τίποτε νομίζω πὼς θὰ πάθῃς κακό. Γι' αὐτὸ σοῦ ζητῶ τοὐλάχιστο τὴν ἄδεια νὰ σοῦ μιλήσω...

— Λέγε... λοιπόν...

— Νά... καίγεται τὸ ροῦχό σου, εἶπε ἡσυχα, ὁ Κούγκ.

— Τί διάβολο ! φώναξε θυμωμένος ὁ Κούγκ,βλέποντας τὸ ροῦχό του νὰ καίγεται, δὲ μποροῦσες νὰ μοῦ τὸ πῇς πειὸ γλήγορα ;

— Τὶ κακὸ χαρακτῆρα ποὺ ἔχει, ψιθύρισε ὁ Σοὺγκ ἀπομακρυνόμενος λίγο. Εἶχαν δίκηο δσυι μοῦ τὸ εἶπαν.

***

Ὁ Σιδερᾶς κι' ὁ Καζανᾶς

Ἕνας συγγραφεὺς πολὺ νευρικὸς εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ κάθεται σ' ἕνα σπίτι εὑρισκόμενο μεταξὺ ἑνὸς σιδηρουργείου κ'ἑνὸς λεβητοποιείου.Ὁ θόρυβος ποὺ ἔκαναν καὶ τὰ δύο μαναζιὰ τὸν ἐτρέλλαινε, τὸν ἔκανε ἔξω φρενῶν. Εἶπε μάλιστα σ' ἕνα φίλο του ὅτι ἂν ὁ σιδηρουργὸς κι' ὁ λεβητοποιὸς ἀποφάσιζαν νὰ μετοικήσουν θὰ τοὺς παρέθετε ἕνα πρώτης τάξεως γεῦμα.

Μιὰ μέρα λοιπὸν οἱ δύο γείτονές του παρουσιάστηκαν καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι ἐπειδὴ ἄκουσαν νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν ὑπόσχεσί του, ἦρθαν νὰ τοῦ ἀναγγείλουν ὅτι θ' ἀλλάξουν μαγαζειὰ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσουν νὰ τοὺς παραθέσῃ τὸ γεῦμα.

Ὁ συγγραφεὺς παρέθεσε τότε στοὺς γείτονές του ἕνα μεγαλοπρεπέστατο γεῦμα, στὰ ἐπιδόρπια δὲ τοὺς ἐρώτησε ποὺ εἶνε τὰ νέα τους μαγαζιά.

— Ἀλλάζουμε μαγαζί, εἶπε τότε ὁ σιδηρουργός, ὁ λεβητοποιὸς πηγαίνει στὸ δικό μου κ' ἐγὼ στὸ δικό του...

Κόκκαλο ὁ σοφός.

***

Ὁ Μανδαρῖνος κι' ὁ Χρυσοχόος

Ἕνας μανδαρῖνος παράγγειλε κάποτε σ' ἕνα χρυσοχόο νὰ τοῦ κατασκευάσῃ δύο ράβδους ἀπὸ σφυρηλατημένο χρυσάφι. Ὅταν ὁ τεχνίτης τοῦ τὶς πῆγε ἕτοιμες, ὁ μανδαρῖνος ρώτησε πόσο στοιχίζουν.

— Ἐξοχώτατε, εἶπε ὁ χρυσοχόος, καθὼς ξέρει ὅλος ὁ κόσμος, ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ εἶνε ὡρισμένη, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐξοχότητά σας θὰ ζητήσω μόνο τὸ μισὸ τῆς τιμῆς.

— Καλά,εἶπε ὁ μανδαρῖνος,τότε λοιπὸν πάρε τὴ μιὰ ράβδο, κρατῶ τὴν ἄλλη καὶ δὲ σοῦ χρωστῶ τίποτε.

***

Ὁ Ξυλοκόπος κι' ὁ Γιατρὸς

Ἕνας ξυλοκόπος,φορτωμένος κλαδιά,ἔσπρωξε κάποτε στὸ δρόμο ἕνα γιατρό. Ὁ γιατρὸς πῆγε τότε νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα σκαμπίλι.

Ὀξυλοκόπος ὅμως τὸν ἐμπόδισε, λέγοντάς του:

— Χτύπησέ με μὲ τὸ πόδι, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὸ χέρι. Προτιμῶ νὰ πονέσω πειὸ πολύ, παρὰ νὰ πέσω στὰ χέρια σου. Τότε εἶνε ποὺ θὰ εἶμαι χαμένος.

Ὁ Τσὶν-Τσὼν

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

[Ἕνα νέον καὶ περίεργον βιβλίον.—«Οἱ Ἀθηναῖοι κώδικες».— Οἱ γεννηθέντες κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.— Σημεῖα καὶ τερατα τοῦ ἐρχομένου χειμῶνος. — Τὰ ὁράματα τοῦ Προφήτου Δανιήλ.]

Μεταξὺ τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς μας Βιβλιοθήκης—κατάλογον τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσε ὁ ἀείμνηστος Σακελλίων—ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἀναφερόμενα εἰς προγνωστικὰ ἑκάστου μηνός, εἰς προφητείας, «βροντολόγια», «σεισμολόγια» κλπ. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἕνας Βέλγος ἀρχαιοδίφης, ὁ. κ. Ἀρμάνδος Ντελάτ, ἐδημοσίευσε τὸ κείμενον τῶν περιέργων τούτων Ἑλληνικῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης μας ὑπὸ τὸν τίτλον «Κατάλογος κωδίκων Ἑλλήνων ἀστρολόγων—Κώδικες Ἀθηναϊκοί». Τὸ περιεχόμενον,τοῦφος, ἡ γλῶσσα κλπ. τῶν προγνωστικῶν αὐτῶν εἶναι ἀξιομελέτητα.Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἕνα φέρει τὸν τίτλον: «Σεισμολόγιον—σὺν Θεῷ ἁγίῳ —τῶν μεγίστων σεισμῶν τῶν δώδεκα μηνῶν καὶ ζωδίων Λέοντος τοῦ σοφωτάτου Βασιλέως». Ἀποδίδεται δηλαδὴ εἰς βασιλικὴν χεῖρα.

Μεταφέρομεν τὰ προγνωστικὰ ἀμφοτέρων τῶν φύλων τοῦ τρέχοντος μηνός, τηροῦντες τὴν ὀρθογραφίαν καὶ στίξιν τοῦ πρωτοτύπου.

— «Μὴν Σεπτέμβριος.— Ζώδιον τοῦ Ζυγοῦ.

«Ὁ γεννηθεὶς νέος ἐν καιρῷ ζωδίου τοῦ Ζυγοῦ ἔστω φιλάσθενος· ἐτῶν ** ἀσθενήσει καὶ πονέσει ὀφθαλμοὺς καὶ ὀδόντας· ἐκ δικῶν ἀπαλλάττεται· ἀποκτήσει πολλὰ καὶ χώρας γωρεύσει καὶ ὑπὸ πάντων τιμώμενος καλὸν θάνατον ἀποθανεῖ. Ἔχει σημεῖον εἰς πλάτην καὶ πλευράν· ἐν κοιλίᾳ πονέσει· ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐν ποταμῷ κινδυνεύσει· εἰς αὐλὴν βασιλέως περιπατήσει καὶ ὑπὸ μεγάλων ἀνδρῶν τιμηθήσεται· θεοσεβὴς καὶ τεχνίτης εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην ἔστω· ὀξύθυμος καὶ πάλιν γοργὰ μετερχόμενος· καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων γειτόνων καὶ φίλων ζηλευθήσεται· ἔστω ἀμνησίκακος· εἰς ὕπανδρον γυναῖκα λοιδωρηθήσεται· ἐξανθενῇ καὶ κακοπαθήσῃ καὶ ἀπογνωσθῇ· αὐτὸν ἀπορρίψουσιν· ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ἀπορρίψῃ αὐτόν· ἔστω ἀνὴρ ἐπίχολος· γυνὴν πρώτην λάβῃ καὶ καταρίψῃ αὐτὴν καὶ εἰς παιδία λυπηθῇ· καὶ ὑπὸ κυνῶν δαγκασθῇ· ἀπὸ ξίφους κινδυνεύσει· λίθος θέλει τὸν κτυπήσῃ· γῆρας καλὸν διαβήσῃ καὶ εἰς μέγα νόσημα ἐμπέσῃ καὶ ἀπὸ οἰκίαν εἰς οἰκίαν μεταβήσεται, κλιμακτῆραν ἔχει εἰς ἔτη γ' καὶ κδ' καὶ εἰς λε' καὶ με' καὶ νστ'. καὶ ταῦτα διελθὼν ζήσεται ἔτη πε'. λειτουργῶν δὲ τὸν ἅγιον Νικόλαον τὸν θαυματουργόν· καὶ ὅταν ἀρρωστήσῃ, δαφνόλαδον καὶ ρίζαν κάππαρη πότιζε αὐτὸν καὶ ὑγιαίνει· ἔσχατον δὲ τελευτήσει ἀπὸ κοιλίας πόνων.»

— «Τῆς κόρης»

«Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζωδίου τοῦ Ζυγοῦ στοιχεῖον ἔχει εὐτυχῶς τῶν τετραπόδων ζώων ὕας, ἵππους λευκοὺς καὶ καμήλους ἀγοράζειν, εἰ μηδὲν ἡμέραν Τετράδην καὶ Κυριακὴν ἂς ἀπέχῃ ἀπὸ παντὸς ἔργου· ἔστω γυνὴ βραχύτριχος, ἐρωτικὴ, ὡραία πάνυ, εὐρύστηθος· ἄνδρας λάβῃ καὶ μετ' αὐτοῦ λυπηθῇ·ἀπὸ κυνῶν καὶ ξίφους κινδυνεύσει· λοιδωρίας δέξηται· γενήσεται εὐθραντος, ἀστρολόγος, ἐρωτική, πεισματική εἰς ἄνδρα αὐτῆς· ἔστω ἀχώριστος· ἀπὸ ἀνθρώπους κακοὺς ζηλευθήσεται καὶ πολλὰ κακοπαθήσῃ, σημεῖον ἔχει εἰς κεφαλὴν καὶ στῆθος καὶ πλευρά· ἀσθενήσει καὶ ἀπογνωσθῇ·ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν μεταβήσεται·κλιμακτῆραν ἔχει εἰς ἔτη ιστ' καὶ κε'· ταῦτα διελθοῦσα ζήσεται ἔτη πε'· καὶ νὰ λειτουργῇ τὸν τίμιον Πρόδρομον νὰ τὴν βοηθῇ.»

***

Περίεργος εἶναι ὁ κῶδιξ ποὺ φέρει τὸν τίτλον «Ὁράσεις τινὲς τοῦ προφήτου Δανιήλ».Περὶ τοῦ ἔτους 1925 προφητεύει τὰ ἑξῆς φοβερὰ καὶ τρομερά :

«Ὁ κυριεύων (πλανήτης) εἶναι ὁ Ἑρμῆς μὲ τὸν Ὑδροχόον, κατοικίαν τοῦ Διὸς· καὶ θέλει (ὁ χρόνος) εἶναι εὔκαρπος·πολλὰ ἀπὸ σιτάρι, ἀμὴ βλαβερὸς εἰς τὰ πωικά· καὶ θέλει φέρει ψόφον εἰς τὰ μελίσσια καὶ πανοῦκλαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος· ἡ ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος θέλει εἶσθαι μὲ βροχαὶς καὶ βρονταὶς καὶ κρυάδαις· τὸ μέσον μέτριον καὶ τὸ τέλος μὲ μεγάλους πάγους καὶ βρονταίς· ἡ ἄνοιξις μὲ βρονταὶς καὶ συννεφείαις· τὸ φθινόπωρον μὲ ἀνέμους, τὸ ὁποῖον θέλει εἶναι ὑγιεινόν· καὶ θέλει γένει πολὺ κρασί· εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον μὲ τὸ νὰ εὑρίσκεται ὁ Κρόνος ἑνωμένος μὲ τὴν Ἀφροδίτην, σημαίνει θάνατον εἰς μεγάλας καὶ πλουσίαις γυναῖκαις·πλὴν οἱ ἄνδρες θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ἀπὸ ἀρρωστίαις· θέλουν συνέβη μεγάλαι σφαγαὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς καθὼς τὸ φοβερίζει ὁ Κρόνος εἰς τὴν γωνίαν καὶ ὁ Ἄρης εἰς τὸν οἶκον τοῦ οὐρανοῦ.»

Κάθε μῆνα θὰ μεταφέρω διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Μπουκέτου» τὸ σχετικὸν Ὡροσκόπιον.

Ὁ Ἀστρολόγος